

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนาแนวคิดในการโฆษณาเพื่อรณรงค์ให้เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับ บุหรี่ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา และวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เยาวชนเกี่ยวกับบุหรี่ และเพื่อหาแนวคิดที่เหมาะสมสำหรับการรณรงค์ให้เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In - depth Interview)กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนอายุระหว่าง 13 – 25 ปี ที่อาศัยหรือเรียนอยู่ในเขต ดุสิต กรุงเทพมหานคร ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 20 คน แบ่งเป็น ผู้สูบบุหรี่ จำนวน 10 คน และ ผู้ไม่ สูบบุหรี่ จำนวน 10 คน เมื่อได้แนวคิดที่เหมาะสมแล้ว ก็นำแนวคิดไปวางแผนรณรงค์โฆษณาเพื่อให้ เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่ และนำไปเผยแพร่ในโครงการบริการวิชาการ “โครงการชุมชนสีขาว ห้างไกลยาเสพติด”

5.1 สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความคิดเห็นของเยาวชน เกี่ยวกับบุหรี่ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัยผู้สูบบุหรี่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่จำนวน 9 คนเริ่มสูบบุหรี่โดย กระทำตามอย่างเพื่อน ในขณะที่อีก 1 คนกระทำตามอย่างคนในครอบครัว มีเหตุจูงใจหลายสาเหตุ ได้แก่ เพื่อนชักชวน , อยากรู้อยากลอง , ความเท่, ต้องการการยอมรับจากกลุ่ม , การดื่มสุรา , ความเครียดและความผิดหวัง ช่วงวัยที่เริ่มต้นสูบบุหรี่มีอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่ มีความคิดทั้งด้านบวกและด้านลบต่อบุหรี่ โดยความคิดด้านบวกคือ บุหรี่ช่วยการเข้าสังคม ทำให้ เพื่อนเกิดการยอมรับ สร้างความมั่นใจ ดูเท่ ทำให้ดูว่าเก่ง ส่วนความคิดด้านลบคือ บุหรี่เป็นสาร เสพติด ,ทำให้เกิดโรค และทำลายสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่จำนวน 6 คน รู้สึกกลัวว่าบุหรี่จะมา ทำลายสุขภาพ ในขณะที่อีก 4 คนบอกว่าไม่กลัว กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่จำนวน 8 คน ให้ความเห็น ว่าสภาพแวดล้อมมีผลต่อการสูบบุหรี่ ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่จำนวน 4 คน มองไปที่ ความรู้สึกของครอบครัว เมื่อจะสูบบุหรี่จะรู้สึกเกรงใจครอบครัวด้วย กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่อีก 3 คน มีความคิดเห็นว่าการเข้ากลุ่มเพื่อนจะทำให้เกิดการสูบบุหรี่มีปริมาณมากขึ้น ในขณะที่อีก 1 คน มี ความคิดเห็น ว่า ไม่อยากให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในสายตาผู้ใหญ่ จึงหลีกเลี่ยงที่จะสูบบุหรี่หน้าผู้ใหญ่ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่อีก 2 คน ไม่คิดว่าสภาพแวดล้อมจะส่งผลต่อการสูบบุหรี่ความคิดเห็นว่า บุหรี่สามารถนำไปสู่ยาเสพติดชนิดอื่นได้นั้น มี 9 คนที่เห็นด้วยในขณะที่อีก 1 คน มีความคิดเห็น ว่า การพัฒนาไปยาเสพติดชนิดอื่นนั้นขึ้นอยู่กับตัวบุคคลกลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่ทุกคนมีความคิดเห็นว่าจะ

เลิกบุหรี่ บางคนก็กำลังพยายามเลิกสูบบุหรี่อยู่ ในขณะที่บางคนก็ยังเป็นแค่ความคิดเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่จำนวน 9 คน ให้ความคิดเห็นไปในแนวทางที่ไม่สนับสนุนให้ผู้ที่ยังไม่เคยสูบบุหรี่ทดลอง มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่คิดว่าควรลองสูบบุหรี่ดูเพื่อให้รู้ว่าเป็นอย่างไร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แนะนำให้ผู้ที่ลองสูบบุหรี่คิดให้ดีกว่าก่อนตัดสินใจสูบ

ผลการวิจัยผู้ไม่สูบบุหรี่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่มีทั้งผู้ที่ไม่เคยคิดจะลองสูบ และผู้ที่เคยคิดจะลองสูบแต่ไม่ได้ลอง กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ทั้ง 10 คน มีความคิดเห็นในทางลบกับบุหรี่ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่จำนวน 4 คน มีความคิดเห็นว่าบุหรี่ส่งผลต่อสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่จำนวน 3 คนมีความคิดเห็นว่าบุหรี่เป็นยาเสพติด และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่อีก 3 คน มีความคิดเห็นว่าบุหรี่เป็นสิ่งที่เราไม่ควรเข้าไปใกล้ หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวมีการให้เหตุผลที่ไม่สูบบุหรี่ที่หลากหลายโดยเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ตอบมากที่สุดจำนวน 3 คน คือ การสูบบุหรี่ไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรกับตนเอง รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่จำนวนอย่างละ 2 คน ให้เหตุผลว่าบุหรี่สามารถทำลายสุขภาพได้และกลัวพ่อแม่เสียใจนอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่อีก 3 คนที่ให้เหตุผลไว้ต่างกันดังนี้ คือ กลัวเสียภาพลักษณ์ , มีวิธีการอื่นที่ช่วยคลายเครียดได้ และกลัวว่าถ้าลองสูบอาจจะติดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่จำนวน 8 คนจะใช้วิธีบอกไปตรง ๆ ว่าไม่สูบ เมื่อถูกชักชวนให้ลองในขณะที่ 1 คนจะใช้วิธีหลีกเลี่ยงจากผู้ชวนสูบบุหรี่ และอีก 1 คน ใช้วิธีการผลัดไปก่อนว่าวันนี้ยังไม่อยากสูบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้สูบบุหรี่ใช้ความคิดไตร่ตรองถึงผลดีผลเสียของการสูบบุหรี่ เช่น เปลืองเงิน เสียเวลา เสียสุขภาพ ทำร้ายตนเองและคนรอบข้าง หากเป็นไปได้ก็อยากให้เลือกสูบบุหรี่

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้สูบบุหรี่

อภิปรายผลในประเด็นด้านปัจเจกชน

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการการยอมรับทางสังคม โดยเฉพาะจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้เกิดการทดลองสูบบุหรี่ และพยายามเปิดรับข้อมูลที่สนับสนุนการตัดสินใจสูบบุหรี่จากตัวอย่างในภาพยนตร์ , คนในครอบครัว , ดารา และเพื่อน หลังจากทดลองสูบบุหรี่แล้วได้รับการยอมรับจากกลุ่มจึงทำให้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จนติด ในขณะที่ติดใหม่ ๆ กลุ่มตัวอย่างคิดว่าหากต้องการเลิกคงทำได้ไม่ยาก แต่พอนานวันเข้าจึงได้เรียนรู้ว่าการติดบุหรี่แล้วต้องการเลิกทำได้ยากกว่าที่คิดไว้ และเริ่มใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลว่ามันไม่ดีต่อสุขภาพ ทั้งบุหรี่ยังเป็นตัวนำพาไปติดยาเสพติดประเภทอื่น ๆ ได้ เช่น เหล้า ยาไอซ์ ยาบ้า ถ้าเลิกได้ก็อยากเลิก นอกจากนี้ยังแนะนำผู้ที่ทดลองสูบบุหรี่ให้คิดให้ดีกว่าก่อน

อภิปรายผลในประเด็นด้านสังคม

จากผลการวิจัย พบว่า การสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างมักทำตามอย่างกลุ่มอ้างอิงทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งครอบครัวก็มีส่วนที่จะทำให้เกิดการสูบบุหรี่ด้วย เช่น ครอบครัวที่มีพ่อหรือ

แม่สูบบุหรี่ สอดคล้องกับงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาบทบาทของเยาวชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการสูบบุหรี่ในชุมชนบ้านม่วงคำ ตำบลอินทิล อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ (ณัฐพล พลเยี่ยม, 2552) ที่พบว่าคนในครอบครัวสูบบุหรี่และให้เยาวชนเป็นผู้ไปซื้อ ทำให้เห็นการสูบบุหรี่เป็นเรื่องปกติ, ครอบครัวที่ไม่เข้มงวดในเรื่องการสูบบุหรี่ เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมีการทดลองสูบบุหรี่ครั้งแรกในช่วงวัยรุ่น เพราะความอยากรู้อยากลอง ในวัยนี้บุคคลจะเริ่มเปลี่ยนจากการเป็นเด็กไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ ทำให้มีสิ่งใหม่เกิดขึ้นมาในชีวิต และเริ่มรู้สึกว่าตนเองโตขึ้นคิดอะไรได้ด้วยตนเอง และดูแลตนเองได้แล้ว นอกจากนี้วัฒนธรรมของกลุ่มย่อยที่ตนเองสังกัดอยู่ถ้าเป็นวัฒนธรรมของผู้สูบบุหรี่ก็จะทำให้เกิดการคล้อยตามได้ง่าย

การอภิปรายผลทั้งสองประเด็นข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “การสูบบุหรี่ของนักเรียนนักศึกษา และพฤติกรรมปัญหาที่เกี่ยวข้อง : กรณีศึกษา นักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรี จาก 25 จังหวัดทั่วประเทศ” (สำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2547) ที่พบว่า เยาวชนนักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 71 มีปัญหาพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตไม่ต่ำกว่า 1 ปัญหาในบรรดาปัญหา 9 ชนิด ที่สำคัญ ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานบันเทิง การเล่นเกมพนัน การใช้ยาเสพติด การใช้ยาพุ่มเฟิย การมีเพศสัมพันธ์ การทะเลาะวิวาท และการคิดฆ่าตัวตาย นักเรียนนักศึกษาที่สูบบุหรี่จะมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั้ง 8 ชนิดที่กล่าวมามากกว่า นักเรียนนักศึกษาที่ไม่สูบบุหรี่ เช่น พฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาที่สูบบุหรี่ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีค่าร้อยละ 88.5 ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวนถึง 9 คนจาก 10 คน มีความคิดว่าบุหรี่สามารถนำไปสู่สิ่งเสพติดอื่นได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษา สถานการณ์ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของทหารกองประจำการ กรณีศึกษา กองพันทหารปืนใหญ่ที่ 20” (ดารافر บริบูรณ์, 2550) ที่พบว่า มีจำนวนทหารกองประจำการที่สูบบุหรี่อยู่ในปัจจุบัน ร้อยละ 49.3 อายุที่เริ่มสูบบุหรี่น้อยที่สุด คือ 9 ปี สูบมานาน 4-6 ปี จำนวนบุหรี่ที่สูบต่อวัน 6-10 มวน สาเหตุที่สูบบุหรี่ คือ อยากรลอง การสูบบุหรี่มักจะสูบเวลาดื่มสุรา ส่วนใหญ่เคยเลิกมาแล้ว 1-2 ครั้ง ระยะเวลาที่เลิกได้นานที่สุด 1-2 เดือน เหตุผลที่เลิกสูบเพราะ พ่อ แม่ คนรักขอให้เลิกและไม่ดีต่อสุขภาพ สาเหตุที่กลับมาสูบใหม่ เพราะเห็นเพื่อนสูบและทุกครั้งทีดื่มสุราก็จะสูบ สำหรับกลุ่มที่ไม่เคยลองเลิกสูบบุหรี่ เพราะคิดว่า ติดบุหรี่แล้วเลิกยาก ไม่รู้จะหาวิธีคลายเครียดอย่างไร และยังไม่พร้อมที่จะเลิกสูบบุหรี่ ในด้านความรู้พบว่า ส่วนใหญ่รู้ว่าสูบบุหรี่แล้วทำให้เป็นโรคมะเร็งปอด แต่ไม่รู้ว่าทำให้เป็นโรคต่อกระเพาะอาหาร

5.2.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ไม่สูบบุหรี่

อภิปรายผลในประเด็นด้านปัจเจกชน

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่เป็นคนที่มีบุคลิกภาพเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นต่อตนเองมากกว่า ซึ่งพบได้จากคำสัมภาษณ์ที่บอกปฏิเสธผู้ที่มาชักชวนให้ลองสูบบุหรี่ไปตรง ๆ และเป็นกลุ่มที่มีการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล เช่น สูบแล้วทำลาย

สุขภาพ , สุขแล้วไม่ได้อะไร เปลืองเงิน เสียเวลา ,สามารถหาวิธีการคลายความเครียดแบบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การสูบบุหรี่ได้ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อและทัศนคติในแง่ลบต่อบุหรี่ด้วย

อภิปรายผลในประเด็นด้านสังคม

จากผลการวิจัย พบว่า การไม่สูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยบางส่วนมาจากกลุ่มอ้างอิง คือ เพื่อนในกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ ครอบครัวที่พ่อแม่ที่ไม่เห็นด้วยกับการสูบบุหรี่วัฒนธรรมในกลุ่มคือการไม่สูบบุหรี่

การอภิปรายผลทั้งสองประเด็นข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการพัฒนาโปรแกรมเพื่อลดพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักเรียนหญิง” (เสาวนีย์อินมั่นคง,2551)ที่พบว่า นักเรียนหญิงกลุ่มที่มีพฤติกรรม การสูบบุหรี่และไม่มีพฤติกรรม การสูบบุหรี่มีเจตคติต่อการสูบบุหรี่หรืออิทธิพลของกลุ่มเพื่อน การได้รับตัวแบบทางสังคม ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ผลกระทบของการสูบบุหรี่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 ซึ่งพบว่า นักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรม การสูบบุหรี่ มีเจตคติที่ดีต่อการสูบบุหรี่ได้รับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและได้รับตัวแบบทางสังคมมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรม การสูบบุหรี่แต่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองและทราบถึงผลกระทบของการสูบบุหรี่น้อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรม การสูบบุหรี่ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สูบบุหรี่มีความเชื่อมั่นต่อตนเองมากกว่า และยอมรับแบบอย่างการสูบบุหรี่จากเพื่อนและสังคมน้อยกว่า

เมื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social cognitive Theory) สามารถอภิปรายผลได้สอดคล้องกัน นั่นคือ พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเกิดขึ้นจากพฤติกรรมของตัวแบบในสภาพแวดล้อม ได้แก่ ตัวแบบในชีวิตจริง คือ เพื่อน ครอบครัว และตัวแบบสัญลักษณ์ คือ ตัวแบบที่เราเห็นโดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การ์ตูนละคร

5.2.3 แนวคิดที่เหมาะสม

การค้นหาแนวคิดที่เหมาะสมในการรณรงค์โฆษณา โดยพิจารณาจากการสัมภาษณ์พบว่า การสูบบุหรี่ของเยาวชนส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อนชักชวน โดยมีเรื่องของอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความอยากทดลอง ความอยากเท่ซึ่งเป็นเครื่องจูงใจ ในขณะที่คนไม่สูบบุหรี่มีการใช้ความคิด และมีเหตุผลในการพิจารณามากกว่าการใช้อารมณ์ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ไปขอคำแนะนำจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกายกาวิล ศรีจินดา อาจารย์ประจำสาขาวิชาการโฆษณาและสื่อสารการตลาด และเป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาการสร้างสรรค์งานโฆษณา ตลอดจนนำไปให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการโฆษณาและสื่อสารการตลาด รุ่นปีการศึกษา 2553 ช่วยกันออกความคิดเห็นถึงแนวคิดที่เหมาะสม ได้ข้อสรุปตรงกันว่าควรใช้แนวคิดในการกระตุ้นให้เยาวชนเกิดความคิด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ออกมาเป็นแนวคิดที่เหมาะสมสำหรับการโฆษณา คือ “คิดให้ได้ คิดให้เป็น ”โดยได้นำ

แนวคิดดังกล่าวไปทำการโฆษณาณรงค์ให้เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่ ในโครงการ “ชุมชนสีขาว ห้างไกลยาเสพติด”

5.2.4 แผนการณรงค์โฆษณา

หลังจากได้แนวคิดในการโฆษณาเพื่อณรงค์ให้เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่แล้ว ผู้วิจัยได้ร่วมกับนักศึกษาศาขารวิชาการโฆษณาและสื่อสารการตลาด ชั้นปีที่ 4 ในการวางแผนการณรงค์โฆษณา โดยใช้สื่อและกิจกรรมดังต่อไปนี้
สื่อโฆษณา ได้แก่

1) สปอตโฆษณาทางสื่อวิทยุแบ่งเป็น สปอตโฆษณาเพื่อเชิญชวนให้เยาวชนในชุมชนทำน้ำสามเสนเข้าร่วมโครงการบริการวิชาการ โครงการ “ชุมชนสีขาว ห้างไกลยาเสพติด” และสปอตโฆษณาเพื่อณรงค์ให้เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่

ตัวอย่างสปอตโฆษณาทางวิทยุเพื่อณรงค์ให้เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่
โฆษณา ชุด “คิดให้ได้ คิดให้เป็นตอน อย่าให้บุหรี่มากำหนดชีวิต”

ความยาว 30 วินาที

เสียงประกอบ : เสียงไอแบบแห้ง ๆ

เด็กผู้ชาย : พ่อครับ ข่าวสารจะหมดแล้วพຽงนี้เราจะไม่มีอะไรกิน

พ่อ : พຽงนี้พ่อจะไปทำงานนะลูก (เสียงไอแห้ง ๆ)

เด็กผู้หญิง : พ่อป่วยมาหลายวันแล้ว ไม่ได้ไปทำงาน เอ็งอย่าไปกวนพ่อ

พ่อ : โตขึ้นอย่าสูบบุหรี่แบบพ่อนะ (เสียงไอแห้ง ๆ)

เสียงผู้ประกาศ : อย่าให้บุຽงมากำหนดชีวิต คิดก่อนสูบ อย่าสูบก่อนคิด

โฆษณา ชุด “คิดให้ได้ คิดให้เป็นตอน เท่แล้วดีอย่างไร”

ความยาว 30 วินาที

เสียงประกอบ : เสียงวัยรุ่นนัวปาก

วัยรุ่นคนที่ 1 : โอ้ย เครียด สักมวนดีกว่า ลองมัย

วัยรุ่นคนที่ 2 : ลองแล้วได้อะไร

วัยรุ่นคนที่ 1 : เท่ไง เท่ เข้าใจปะ

วัยรุ่นคนที่ 2 : เท่แล้วดียังไงสุขภาพดี หน้าใส ได้ตั้งค์เปล่า

วัยรุ่นคนที่ 1 : เออ เท่ก็ ... เออ

วัยรุ่นคนที่ 2 : ถ้าเท่แบบ ปากเหม็น หน้าดำ ปอดพัง ขออยู่แบบไม่เท่ดีกว่า

เสียงผู้ประกาศ : อย่าให้บุຽงมากำหนดชีวิต คิดก่อนสูบ อย่าสูบก่อนคิด

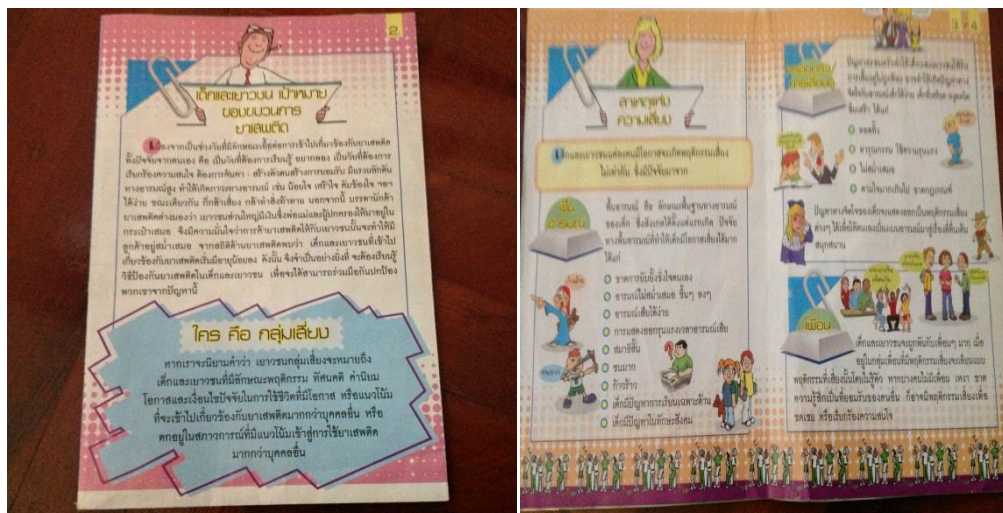
2) ป้ายโปสเตอร์ รณรงค์ให้เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่

ภาพที่ 5.1: โปสเตอร์ : คิดก่อนสูบ หรือจะสูบก่อนคิด

ที่มา : ตนเอง (ภาพ : ดัดแปลงจาก www.google.com)

3) แผ่นพับ

ภาพที่ 5.2: แผ่นพับ : เด็กและเยาวชนคือเป้าหมายของขบวนการยาเสพติด

ที่มา : สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยเสพติด

สื่อกิจกรรม

- 1) เดินขบวนรณรงค์ให้เยาวชนไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่
- 2) กิจกรรมภายใต้โครงการบริการวิชาการโครงการ “ชุมชนสีขาว ห้างไกลยาเสพติด” ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 17 – 18 กุมภาพันธ์ 2556 ณ ชุมชนท่าน้ำสามเสน เขตดุสิต ภายในโครงการบริการวิชาการมีกิจกรรมดังนี้
 - กิจกรรมกลุ่มต่อต้านยาเสพติด ได้แก่ กิจกรรมระดมสมองค้นหาวิธีการห้างไกลยาเสพติดภายใต้ชื่อ “คิดก่อนสูบ สูบก่อนคิด ”, กิจกรรมการใช้เวลาว่างสร้างสรรค์ผลงานเพื่อห้างไกลยาเสพติด, กิจกรรมกีฬานำพาห้างไกลยาเสพติด
 - การบรรยายเพื่อให้ความรู้กับเยาวชนในหัวข้อ “ว้ายร้าย ยาเสพติด”

แผนการรณรงค์โฆษณา

สื่อ/กิจกรรม	มกราคม				กุมภาพันธ์			
	W1	W2	W3	W4	W1	W2	W3	W4
ลงพื้นที่ชุมชนเพื่อประสานงานและสร้างความสัมพันธ์	→							
โฆษณาผ่านสื่อ			→	→	→			
เดินขบวนรณรงค์					→			
จัดกิจกรรมบริการวิชาการ						→		
ติดตามผล								→

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้ดังนี้

5.3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยกับกลุ่มเยาวชนที่นำผลการวิจัยไปจัดโครงการมีช่วงอายุที่แตกต่างกันพอสมควร นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์แบบเจาะลึกมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 13 – 25 ปี ในขณะที่กลุ่มเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการมีอายุระหว่าง 7 – 13 ปี ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรใช้กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มที่นำผลการวิจัยไปใช้เป็นกลุ่มเดียวกันแต่เนื่องจากการขอความร่วมมือไปยังชุมชนเพื่อหากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนในช่วงอายุที่ต้องการเป็นไปได้ยาก ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเปลี่ยนจากการเข้าไปทำโครงการในชุมชน เป็นการเข้าไปทำโครงการในโรงเรียนซึ่งจะสามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจนกว่า

5.3.2 ด้านการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน และงานบริการวิชาการ เนื่องจากงานทั้งสามด้านต้องดำเนินการไปพร้อมกัน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ติดปัญหาหลายประการ นั้น

คือ โครงการวิจัยและโครงการบริการวิชาการได้รับการพิจารณาและอนุมัติล่าช้า ทำให้การวางแผนงานมีเวลาค่อนข้างน้อยและกระชั้นชิด นอกจากนี้ยังไม่ทราบเรื่องการอนุมัติงบประมาณทำให้ไม่สามารถสร้างสรรค์สื่อโฆษณาที่หลากหลายได้เพราะการสร้างสื่อโฆษณามีค่าใช้จ่ายตั้งนั้นจึงควรหาวิธีแก้ไขเพื่อปรับแผนดำเนินการให้เหมาะสม

5.3.3 ควรมีการวิจัยทั้งก่อนและหลังการนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อจะได้หาแนวทางในการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เกิดผลงานที่เหมาะสม